มาตรการในการลงโทษระดับกลางต่อผู้กระทำผิด หมายถึง การใช้มาตรการใน การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดแบบอื่น ๆ แทนมาตรการการจำคุกผู้กระทำผิดไว้ในเรือนจำ และมาตรการไม่ใช้เรือนจำ เช่น การทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณะประโยชน์ การนำมาตรการลงโทษระดับกลางมาใช้สำหรับประเทศไทยมีความสำคัญและจำเป็น มากขึ้น ในการลดจำนวนผู้กระทำผิดที่ด้องโทษจำคุกโดยมีแนวคิดเพื่อแยกผู้กระทำ กวามผิดที่เป็นความผิดในตัวเอง ออกจากผู้กระทำความผิดในกวามผิดที่เกิดจาก บทบัญญัติของกฎหมาย หรือการกระทำความผิดด้วยเหตุอื่น ๆ และมีอัตราโทษไม่สูง เช่น การกระทำความผิดโนตัวเอง ออกจากผู้กระทำความผิดในกวามผิดที่เกิดจาก บทบัญญัติของกฎหมาย หรือการกระทำความผิดด้วยเหตุอื่น ๆ และมีอัตราโทษไม่สูง เช่น การกระทำความผิดโดยประมาท เป็นด้น เนื่องจากมองเห็นว่าการลงโทษโดย วิธีการจำคุกไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหาสังคมเพียงวิธีเดียว และไม่สามารถนำไปใช้ กล่อมเกลาจิตใจของผู้ที่กระทำผิดในกวามผิดที่เกิดจากบทบัญญัติของกฎหมายได้ แต่การลงโทษจำคุกกลับจะส่งผลเสียต่อผู้ที่กระทำผิดดังกล่าว เนื่องจากมีโอกาสที่จะได้ สัมผัสกับผู้ต้องโทษในลักษณะอื่น โดยเฉพาะผู้ต้องโทษที่เกิดจากความผิดร้ายแรงหรือ

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาความเป็นไปได้ในการนำมาตรการลงโทษระดับกลาง มาใช้ในประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรการ ลงโทษระดับกลางซึ่งมีใช้ในต่างประเทศ กับแนวความคิดในการลงโทษ หลักการ

ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำ และกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับการ หลีกเลี่ยงโทษจำคุกของไทยในปัจจุบัน

จากการศึกษาพบว่า มาตรการลงโทษระดับกลางที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้ ในประเทศไทย ได้แก่

 มาตรการคุมประพฤติแบบเข้มงวด ซึ่งควรนำมาใช้กับผู้ที่กระทำความผิด กรั้งแรกที่มีโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป และเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิด ในตัวเอง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิดดังกล่าวมีโอกาสกลับตัวโดยไม่จำเป็นต้อง ใช้โทษจำกุก

2. มาตรการปรับโดยกำหนดการปรับเป็นรายวัน และมาตรการควบคุมผู้กระทำ กวามผิดโดยอุปกรณ์อิเลคทรอนิคส์ หรือควบคุมในเคหสถาน สำหรับผู้ที่กระทำ ความผิดซ้ำอีก ภายในระยะเวลาหลังจากกระทำความผิดครั้งแรก การนำมาตรการ ดังกล่าวมาใช้ เพื่อเป็นการลดจำนวนผู้ต้องขัง และลดความเสี่ยงในการที่ผู้ต้องโทษ บ่มเพาะความชำนาญสำหรับเพื่อใช้กระทำความผิดครั้งต่อไป

นอกจากมาตรการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมีมาตรการลงโทษระดับกลางอื่น ๆ ที่ ใช้ประกอบกับมาตรการลงโทษที่มีอยู่เดิม เช่น การใช้มาตรการให้ผู้กระทำผิดทำงาน เพื่อสาธารณะประโยชน์ การริบทรัพย์ หรือการจ่ายก่าชคเชยให้ผู้เสียหาย เป็นต้น

The imposition of intermediate punishment on criminal offenders means treatment other than imprisonment and non-institutionalized incarceration imposed on criminal offenders. This can include the performance of social services or public services. The imposition of intermediate punishment has become more important in Thailand in order to reduce the number of offenders incarcerated in prisons. The basic concept is to sort out offenders who committed mala in se crimes from those who committed mala prohibita crimes or other crimes with only minimal imprisonment terms, such as crimes committed negligently. The imposition of intermediate punishment is employed with the view that imprisonment is not the only solution to social problems and imprisonment cannot cure those who committed mala prohibita crimes. Instead, imprisonment would lead to

undesirable effects on the offenders since they would be in contact with other types of offenders, especially those who have committed serious crimes or mala in se crimes.

In order to study the possibility of effectively imposing intermediate punishment on offenders in Thailand, it is necessary to make a comparative study of the imposition of intermediate punishment in other countries with the concept of punishment and the non-institutionalized treatment and the avoidance of imprisonment of offenders in Thailand.

The results of the study reveal that intermediate punishment should be imposed on offenders in Thailand in the following cases:

1. Strict probation should be imposed on first time offenders who have committed non serious mala in se crimes which carry an imprisonment term of three years or more. This measure is used to allow the offenders the opportunity to remain in society without being imprisoned.

2. The imposition of daily fines and the requirement of electronic surveillance or confinement in the offender's residence should be imposed on offenders who have committed a second offense within a certain period of time after having committed the first crime. These measures are used to reduce the number of prisoners and to reduce the risk of offenders learning undesirable skills in prison which could result in the future commission of crimes.

In addition to the measures that have been mentioned above, there are some other intermediate punishments which can be used in conjunction with existing punishments, such as the performance of public service, the forfeiture of property or the payment of damages to the injured party.